

Az elzárkózás ideje

a tévékészülékek a rituálékra emlékeztetnek
a leárazott alkohol örömeinek idejére
a személyigazolványra kölcsönt osztogató bizalom idejére
az előnyös átalányok szolidaritásának idejére

csak a külső redőny legyen mindig leeresztve
a tél egyfolytában itt leselkedik
a szomszéd meg ott görnyed a poliészter hóember mögött
s a szabadon hagyott ablakokra fagyos tekintettel
varázsolja rá az irigység és gyűlölet ékítményeit

a cukros vakolat alatt poliészter csikorog
mint a hó a lábunk alatt
a kókuszos habcsók a fogaink közt

nem kell félni
az elzárkózás ideje jön

van mit csinálnia, a konténerben lakik

mikor válnak a dolgok hulladékká?
mikor már nem használjuk őket
vagy mikor fölösleges cselekvésre készítetnek?

ott él a konténerbe temetve
az újabb kupacokba új folyosókat túr
olyan dolgokkal érint, melyek nem érintik meg őt

Vijjogni tud és repülni

anyám egy madár
a fölénk magasodó fákon rikoltó madarak rajában
anyám nem tud beszélni, csak vijjogni tud
a madarak láthatatlanok
belevesznek a zöldbe, de mi tudjuk, hogy körülvették a várost
ártalmatlanok
ha maguk mögött hagynák a zöldet, hatalmas
fekete árnyékká állnának össze
anyám nem tudja, hogy ott van a rajban
ott él a többi madárral, s azt teszi, amit ők
anyám azt sem tudja, hogy vijjog
sőt, még azt sem tudja, hogy repül
anyám szépen tud repülni
mindenféle dolgokat csinál
olyanokat, amiken olykor a madarakat szoktuk rajtakapni
rá tud ülni az ágra felröppenni a falombra
anyámat nem tudom megkülönböztetni a többitől
csak azt mondom, az egyik madár ott az anyám
anyám nem tudja, hogy ő madár
erre nincs szüksége az életéhez
ezt meg tudom érteni
néha egy madártársával a lehullott tollak közé ugrik
de nem igazán tudja, hogy miért
nyomban el is felejtí s meg sem ismeri őt a többiek között
a madarakat főként este hallani, az az ő idejük
az emberek ülnek a padokon
hallgatják a lomokon átszúrt rikoltást, s azt mondogatják
milyen csodás környezet
anyám a park ártalmatlan része
még ha meg is van győződve saját természetfeletti képességeiről
gondolom, ez csak azért van, mert nem tudatosítja, hogy repül
de teljesen mindegy, mit gondolok
csak a fejemben van mindez – ahogy az emberek mondják
a madarak nem kommunikálnak
vijjog az egyik másik harmadik
úgy tűnik, együtt vijjognak, de ez nem igaz
csak azért vijjognak, mert a többi is

Polgár Anikó fordításai

Katarína Kuchelová (1979): költő, irodalmi publicista, kulturális menedzser. Itt közölt versei *Vie, čo urobí (Tudja, mit csinál)* című kötetéből valók. Versei több nyelven is megjelentek.